

PRÁVA A POVINNOSTI LÉKAŘE – VĚŘITELE V KONKURZNÍM ŘÍZENÍ

JUDr. Zdeňka Prudilová-Koníčková
asistentka soudce Nejvyššího soudu

Ač se to může stát na první pohled nepravděpodobné, může být i lékař jako věřitel dotčen konkurzním řízením. Představit si lze zejména situaci, kdy je konkurz prohlášen na banku, u níž má lékař účet, či na pronajmatele prostor, v nichž má lékař ordinaci nebo dokonce na zdravotní pojišťovnu. Jak postupovat v případě, že na majetek dlužníka je prohlášen konkurz?

Problematika konkurzního řízení je upravena jednak v zákoně č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o konkurzu a vyrovnání“) a dále v občanském soudním řádu, který obsahuje převážnou většinu procesních ustanovení, a tudíž upravuje postup konkurzního soudu a správce konkurzní podstaty v průběhu konkurzního řízení. Zákon o konkurzu a vyrovnání upravuje situaci tzv. úpadku, tedy situaci, kdy dlužník (jímž může být fyzická nebo právnická osoba) má buď více věřitelů a není schopen po delší dobu plnit své splatné závazky (mluvíme o insolvenci) nebo je předlužen (jeho majetek je nižší než jeho závazky). Nezbytným předpokladem pro prohlášení konkurzu (ať už z důvodu insolvence nebo předlužení) je skutečnost, že dlužník má více (tedy nejméně dva) věřitelů. Konkurz nelze prohlásit v případě, že dlužník má toliko jednoho věřitele, jelikož v takové situaci nedochází ke střetu zájmů více věřitelů a není třeba dohlížet na to, aby byli uspokojeni ve stejné poměrné výši.

Věřitelé dlužníka v případě, že chtějí, aby jejich pohledávka za dlužníkem byla v konkurzním řízení uspokojena musí svou pohledávku řádně a včas do konkurzního řízení přihlásit (podrobnosti viz níže).

Samotný průběh konkurzního řízení je zajišťován správcem konkurzní podstaty jmenovaným soudem. Správce konkurzní podstaty není účastníkem řízení (tím jsou pouze konkurzní věřitelé a dlužník). Činnost správce spočívá zejména v následujících povinnostech: sepsat a zjistit majetek dlužníka (tzv. majetkovou podstatu), odstranit nedostatky přihlášek pohledávek, účastnit se přezkumného jednání, opatrovat majetek konkurzní podstaty, tento majetek zpeněžit atd. S ohledem na to, že správce konkurzní podstaty není účastníkem konkurzního řízení je jeho základní povinností postupovat v řízení

tak, aby nebyla zkrácena ani práva konkurzních věřitelů ani práva úpadce.

Práva a povinnosti věřitelů se v jednotlivých etapách konkurzního řízení mění a účelem tohoto článku je ve stručnosti nastínit možné postupy věřitelů v rámci konkurzního řízení při uspokojování jejich pohledávek.

Konkurzní řízení se člení na několik relativně samostatných fází, z nichž první, přípravná fáze, počíná podáním návrhu na prohlášení konkurzu a končí prohlášením konkurzu; druhá, realizační fáze, se v době od prohlášení konkurzu do podání konečné zprávy správcem konkurzní podstaty pojí s přihlašovaním pohledávek věřitelů, zjišťováním majetku patřícího do konkurzní podstaty a zpeněžováním tohoto majetku a třetí, závěrečná fáze, počínající rozvrhovým usnesením postihuje vlastní rozvrh výtěžku konkurzní podstaty mezi věřitele a zrušení konkurzu (1).

1. Přípravná fáze konkurzního řízení

A. Právo věřitele podat návrh na prohlášení konkurzu

Ustanovení § 4 odst. 1 zákona o konkurzu a vyrovnání stanoví, že návrh na prohlášení konkurzu je oprávněn podat dlužník nebo kterýkoliv z jeho věřitelů. Proto za situace, kdy má věřitel s ohledem na informace o dlužníkově finanční situaci pochybnosti o jeho schopnosti dostát splatným závazkům, by měl zvažovat podání návrhu na prohlášení konkurzu. Při rozhodování otázky, zda podat na dlužníka návrh na prohlášení konkurzu či nikoliv by měl věřitel posoudit jak případné dopady podání takového návrhu, tak i samotného prohlášení konkurzu. Věřitelovým důvodem pro podání návrhu na prohlášení konkurzu by měla být zejména skutečnost, že oddalování prohlášení konkurzu může vést ke zhoršení majetkové situace dlužníka, což v praxi znamená, že věřitelova pohledávka bude uspokojena jednak v nižší výši i později. Další nespornou výhodou podání návrhu na prohlášení konkurzu je fakt, že pro jeho podání je postačující existence splatné pohledávky a věřitel si tak může „ušetřit“ strastiplnou, zdoluhavou a mnohdy i finančně náročnou cestu pro získání vykonatelného rozhodnutí (exekučního titulu). Pro prohlášení konkurzu na majetek dlužníka musí

být splněny mimo jiné tyto základní podmínky, a to podání řádného návrhu a dále zaplacení zálohy na náklady konkurzního řízení.

Zákon o konkurzu a vyrovnání v ustanovení § 4 odst. 2 neuvádí veškeré náležitosti návrhu na prohlášení konkurzu, pouze určuje, že v návrhu musí věřitel (navrhovatel konkurzu) doložit, že má proti dlužníkovi splatnou pohledávku a dále uvést okolnosti, které osvědčují úpadek dlužníka (je přitom nerozhodné, zda je dlužník v úpadku z důvodu insolvence nebo předlužení).

Věřitelský návrh musí kromě výše uvedeného splňovat obecné náležitosti uvedené v ustanovení § 79 občanského soudního řádu, tedy přesné označení navrhovatele (věřitele) jménem, příjmením, bydlištěm nebo sídlem (v případě podnikatelů), případně adresou pro doručování, identifikačním číslem (u podnikatelů), dále uvedením stejných údajů o dlužníku, vylíčení rozhodujících skutečností, tedy přesných informací z nichž věřitel dovozuje existenci a splatnost pohledávky.

K návrhu je věřitel taktéž povinen přiložit listiny, kterých se v návrhu dovolává.

Věřitelé by neměli být překvapeni tím, že po podání návrhu na prohlášení konkurzu bude dlužník zpochybňovat existenci, výši případně splatnost jejich pohledávky a že konkurzní soud se bude vznesenými námitkami zabývat. V případě podání návrhu na prohlášení konkurzu totiž mají dlužníci pouze omezenou možnost obrany proti takovému návrhu. Úspěšně mohou odvrátit prohlášení konkurzu pouze v případě, že budou namítat neexistenci pohledávky, dále to, že pohledávka není po lhůtě splatnosti nebo neexistenci situace úpadku. Povinností konkurzního soudu je posoudit tvrzení věřitele obsažená v návrhu na prohlášení konkurzu i námitky dlužníka, tyto zhodnotit a rozhodnout. Povaha řízení o návrhu na prohlášení konkurzu nevylučuje, aby soud o skutečnostech, jež jsou mezi účastníky sporné prováděl dokazování, zejména v případech, kdy provedením dokazování lze odstranit pochybnosti soudu o tom, zda dlužník je v úpadku, a získat informace o majetkových poměrech dlužníka, avšak konkurzní soud není povolán k tomu, aby v řízení o návrhu na prohlášení konkurzu vedl dokazování o tom, zda pohledávka věřitele v právu vůbec existuje, a aby tímto způsobem řešil spor o existenci

a výši pohledávky věřitele proti dlužníkovi. Jinými slovy návrh věřitele by měl být natolik kvalitní, aby případné námitky dlužníka o neexistenci úpadku, byly konkurzním soudem posouzeny jako bezdůvodné. K tomu je ještě třeba doplnit, že je zcela v kompetenci soudu uvážit, zda námitky, které dlužník uplatnil proti pohledávce věřitele, má za zpochybňující existenci pohledávky věřitele či nikoliv.

Jinak tomu je za situace, že věřitel má za dlužníkem vykonatelnou pohledávku. V takovém případě nemůže konkurzní soud při rozhodování o návrhu na prohlášení konkurzu znovu posuzovat otázku existence této pohledávky (2).

Jak již bylo řečeno v úvodu, konkurzní řízení je do značné míry řízením specifickým, a proto v převážné většině případů je v něm rozhodováno bez jednání, což platí i v případě rozhodování o návrhu na prohlášení konkurzu.

B. Povinnost věřitele zaplatit zálohu na náklady konkurzu

Za návrh na prohlášení konkurzu se na rozdíl od ostatních soudních řízení nehradí soudní poplatek. Navrhovatelé jsou však povinni zaplatit tzv. zálohu na náklady konkurzu. Rozdíl mezi soudním poplatkem a zálohou na náklady konkurzního řízení spočívá v tom, že soudní poplatek je paušalizovaná platba za vedení soudního řízení, jejíž výše se neodvíjí od konkrétních finančních nákladů spojených s jeho vedením. Naproti tomu záloha skutečně slouží k úhradě nákladů konkurzního řízení a její výše se určuje individuálně případ od případu. V souladu s ustanovením § 5 odst. 1 zákona o konkurzu a vyrovnání stanoví soud konkrétní výši zálohy v každém případě jednotlivě s tím, že jednorázově může být výše zálohy stanovena až do 50 000 Kč, přičemž navrhovatel může být soudem k zaplacení zálohy vyzván i opakovaně. Věřitelé (uvedené pochopitelně patří i pro dlužníky v případě dlužnického návrhu) by si proto měli již předtím, než podají návrh na prohlášení konkurzu, uvědomit, že v případě, že konkurzní soud dospěje k závěru, že se dlužník nachází v úpadku, budou soudem vyzváni k zaplacení zálohy na náklady konkurzu. Povinnost zaplatit zálohu na náklady konkurzu přitom mají bez rozdílu všichni navrhovatelé. V případě, že je návrh podán několika navrhovateli, mají povinnost hradit zálohu společně a nerozdílně. Nezaplacením zálohy na náklady konkurzu se přitom navrhovatel vystavuje nebezpečí, že soud řízení před prohlášením konkurzu zastaví. V praxi to pro věřitele znamená, že se jejich návrhem nebude soud vůbec zabývat. Usnesení, kterým soud vyzval navrhovatele k zaplacení zálohy na náklady konkurzu je usnesením, jímž se upravuje vedení řízení, což znamená, že proti němu není odvolání pří-

pustné (3). Uvedené mimo jiné způsobuje, že se věřitel (navrhovatel) nemůže odvoláním domáhat, aby mu byla soudem stanovena záloha v nižší výši, případně, aby byl od placení zálohy osvobozen. Současná právní úprava neumožňuje, aby se věřitel domáhal osvobození od placení zálohy na náklady konkurzu postupem obdobným postupu v případě žádosti o osvobození od placení soudních poplatků. Majetnost resp. nemajetnost navrhovatele (věřitele) na rozhodnutí o povinnosti zaplatit zálohu na náklady konkurzu nemá vliv.

C. Účinky podání návrhu na prohlášení konkurzu ve vztahu k věřitelům

Jaké účinky má tedy podání návrhu na prohlášení konkurzu pro věřitele?

Podáním návrhu na prohlášení konkurzu se navrhovatelé stávají účastníky konkurzního řízení. V této souvislosti je třeba upozornit na skutečnost, že podání návrhu na prohlášení konkurzu neznamena, že se věřitel – navrhovatel stává automaticky účastníkem konkurzního řízení i v jeho dalších fázích, jak bude vysvětleno dále. Věřitel – navrhovatel musí proto, aby se stal účastníkem dalších fází konkurzního řízení, přihlásit řádně a včas svoji pohledávku do konkurzu (4).

Podání návrhu na prohlášení konkurzu nemá žádný vliv na běh promlčecí či prekluzivní (propadné) lhůty, v případě, že věřiteli (navrhovateli) hrozí promlčení nebo prekluze pohledávky, je proto vhodné, aby vedle podání návrhu na prohlášení konkurzu uplatnil i svoje právo u soudu, neboť teprve přihlášení pohledávky do konkurzu (jež je možno učinit až po prohlášení konkurzu) má účinky podání žaloby.

2. Druhá fáze konkurzního řízení

A. Povinnost přihlásit pohledávku

Účastníky této fáze řízení jsou věřitelé, kteří přihlásili svoji pohledávku do konkurzu a dlužník (po prohlášení konkurzu se označuje jako úpadce). Konkurzní věřitelé se účastníky řízení stávají dnem, kdy jejich přihláška došla soudu.

Věřitelé, kteří nepřihlásili řádně a včas svoji pohledávku do konkurzního řízení, ač tuto povinnost měli, nemohou být uspokojeni z majetku konkurzní podstaty (5). Uvedené pravidlo vyplývá ze zákona o konkurzu a vyrovnání, neboť má-li být naplněn účel a cíl konkurzního řízení, pak nemůže po prohlášení konkurzu dojít k uspokojení pohledávek úpadcových (dlužnickových) věřitelů jinak, než prostřednictvím konkurzu, a to bez zřetele k tomu, zda pohledávky budou zcela nebo zčásti uhrazeny až prostřednictvím rozvrhu nebo již v průběhu řízení. Proto také plnění, jichž by se (nad rámec v zákoně o konkurzu a vyrovnání výslovně

uvedený) dostalo po prohlášení konkurzu jen některým věřitelům, jsou ze zákona považovány za právně neúčinná nebo odporovatelná.

Všichni věřitelé (s výjimkou manžela úpadce dle ustanovení § 26a odst. 3 ZKV) mají povinnost přihlásit svoji pohledávku do konkurzu.

Co se stane, jestliže se dlužník do konkurzního řízení nepřihlásí? Nepřihlášení se do konkurzního řízení má ve většině případů pro věřitele fatální následek. Po prohlášení konkurzu se lze domáhat plnění z majetku úpadce (dlužníka) pouze prostřednictvím konkurzu. Za situace, kdy věřitel opomene včas či řádně přihlásit svou pohledávku do konkurzního řízení, nemůže se domáhat jejího uspokojení mimo konkurz, což znamená, že nemůže podávat žalobu na plnění vůči úpadci (dlužníku) ani návrh na výkon rozhodnutí. Věřitel může pouze doufat, že konkurzní řízení bude skončeno předtím, než bude jeho pohledávka, případně právo na její exekuci, promlčeno. Avšak i v případě, že po dobu konkurzního řízení nedošlo k promlčení pohledávky, nemusí ještě uvedené znamenat, že se bude moci věřitel domáhat po dlužníkovi plnění, neboť zrušení konkurzu po splnění rozvrhového usnesení v případě dlužníků právnických osob znamená jejich zrušení a výmaz z obchodního rejstříku. Praktický dopad je tedy v tom, že „zmizí“, respektive přestane existovat, dlužník a věřitel nebude mít vůči komu se domáhat uhrazení své pohledávky. Informace o skutečnosti, že se dlužník nachází v úpadku, lze najít na internetové adrese www.justice.cz, kde je vedena evidence úpadců.

Stejně účinky jako nepřihlášení se do konkurzního řízení má i pozdní podání přihlášky. Zákon o konkurzu a vyrovnání v ustanovení § 20 odst. 1 zákona o konkurzu a vyrovnání nestanoví přesnou lhůtu, v níž mají věřitelé přihlásit svoje pohledávky za dlužníkem (úpadcem), toliko určuje, že věřitelé přihlásí své pohledávky ve lhůtě stanovené v usnesení o prohlášení konkurzu. Ustanovení § 22 odst. 2 zákona o konkurzu a vyrovnání přitom stanoví konečnou hranici pro přihlašování pohledávek určením, že k pohledávkám přihlášeným později než dva měsíce od prvního přezkumného jednání se nepřihlášejí. Lhůta k přihlášení pohledávek do konkurzu je lhůtou hmotněprávní (přihláška musí být před koncem lhůty doručena, nikoliv pouze podána k poštovní přepravě), jejíž zmeškání nelze prominout (6). V převážné většině případů je soudem stanovena třicetidenní lhůta k podání přihlášek.

B. Náležitosti přihlášky a incidenční žaloba

Přihláška pohledávky musí splňovat náležitosti uvedené v zákoně o konkurzu a vyrovnání. V souladu s ustanovením § 20

odst. 2 zákona o konkurzu a vyrovnání musí být přihláška podána dvojmo. Věřitel musí v přihlášce uvést důvody, z nichž dovozuje existenci pohledávky a výši každé přihlášené pohledávky. Součástí přihlášky musí být kopie listin, z nichž jednotlivé pohledávky vyplývají. V případě, že je přihlašovaná pohledávka pohledávkou vykonatelnou, je třeba toto prokázat listinou opatřenou potvrzením o její vykonatelnosti, a to nejpozději při přezkumném jednání, v opačném případě bude pohledávka pokládána ze nevykonatelnou.

Obsah přihlášky a tvrzení v ní obsažená jsou pro další průběh konkurzního řízení pro věřitele velmi důležitá, a to z níže uvedených důvodů. Přihláška pohledávky do konkurzu je podáním, které má charakter žaloby (srov. § 20 odst. 8 zákona o konkurzu a vyrovnání). Ve smyslu ustanovení § 23 odst. 2 zákona o konkurzu a vyrovnání se konkurzní věřitelé pohledávek, které zůstaly po přezkumném jednání sporné, co do pravosti výše nebo pořadí, mohou domáhat určení svého práva; tzv. incidenční (nebo-li určovací) žalobu přitom musí podat proti popírajícímu věřiteli i správci, v žalobě se mohou dovolávat pouze právního důvodu uvedeného v přihlášce nebo při přezkumném jednání a pohledávku mohou uplatnit jen do výše v nich uvedené.

Věřitel, jehož nevykonatelná pohledávka byla popřena toliko správcem konkurzní podstaty podává žalobu pouze proti správci.

Shodnost právního důvodu uvedeného v přihlášce nebo při přezkumném jednání znamená, že v případě, že věřitel, jehož nevykonatelná pohledávka byla při přezkumném jednání popřena, uvede vedle rozhodujících skutečností, jež obsahovala již přihláška, i další potřebná tvrzení, významná podle hmotného práva pro jeho úspěch v incidenčním sporu (např. pro doložení jeho tvrzení, že jde o pohledávku pravou, že jde o pohledávku uplatněnou ve správné výši a pořadí), pak tím nevybočuje z mezí, kladených na jeho žalobní tvrzení ustanovením § 23 odst. 2 zákona o konkurzu a vyrovnání. Takový postup není v rozporu s požadavkem na to, aby v žalobě o požadovaném určení nevykonatelné pohledávky se žalobce smí dovolávat jen právního důvodu uvedeného v přihlášce pohledávky nebo při přezkumném jednání a pohledávku uplatnit jen do výše v nich uvedené (7).

C. Další procesní oprávnění věřitelů

Věřitelé mají vedle oprávnění vztahujících se k přezkumnému řízení i celou řadu dalších možností, jak ovlivnit celkový průběh konkurzního řízení. V případě, že je konkurz prohlášen na dlužníka, který má více než 50 věřitelů, ustanovuje se věřitelský výbor, v ostatních případech si mohou věřitelé zvolit svého

zástupce. Věřitelský výbor nebo zástupce věřitelů může vyžadovat od správce konkurzní podstaty zprávy o průběhu konkurzního řízení, mají možnost vyžadovat od správce zprávy o tom, jaký majetek tvoří majetek konkurzní podstaty, jakým způsobem hodlá správce sepsaný majetek zpeněžit a další informace o jeho činnosti. V případě, že mají věřitelé za to, že správce konkurzní podstaty neplní své povinnosti mohou navrhnout soudu v souladu s ustanovením § 8 odst. 6 ZKV jeho zproštění. O tomto návrhu musí soud rozhodnout, přičemž rozhodnutí soudu prvního stupně lze napadnout odvoláním. V neposlední řadě se mohou věřitelé vyjadřovat k žádostem správce konkurzní podstaty o povolení zpeněžení majetku konkurzní podstaty prodejem mimo dražbu.

Prostřednictvím dotazů na činnost a postup správce konkurzní podstaty si mohou věřitelé utvořit obrázek o odborných schopnostech správce konkurzní podstaty, rychlosti konkurzního řízení a pravděpodobnosti skončení či dokonce míry jejich uspokojení. V každém případě lze s určitostí říci, že aktivita věřitelů v konkurzním řízení může být pouze k jejich prospěchu.

3. Závěrečná fáze konkurzního řízení

A. Uspokojení v konkurzu

Věřitelé, jejichž pohledávky byly zjištěny mají právo na poměrné uspokojení v konkurzním řízení. Jelikož záměrem tohoto článku není podrobně vysvětlit postup věřitelů v jednotlivých fázích konkurzního řízení, ale učiněn alespoň rámcové představy o průběhu a úskalích tohoto typu řízení, zaměřím se proto pouze na některé výkladové problémy spojené s rozvrhem.

B. Právo věřitelů exekučně vymáhat konkurzem neuspokojenou část pohledávky

Ze samotného charakteru konkurzního řízení je zřejmé, že s velkou pravděpodobností nebude věřiteli přihlášená a v konkurzním řízení zjištěná pohledávka v rámci konkurzu zcela uspokojena, po skončení konkurzu se proto věřitelé mohou domáhat uspokojení zbývajících částí své pohledávky v exekučním řízení (tento postup je však možný pouze v případě, že po zrušení konkurzu nedojde ke zrušení úpadce [např. výmazem právnické osoby z obchodního rejstříku]). Exekučním titulem je v takovém případě v souladu s ustanovením § 45 odst. 2 zákona o konkurzu a vyrovnání seznam přihlášek. Seznam přihlášek je veřejnou listinou a není vybaven účinky právní moci

ani závaznosti pro účastníky a pro všechny orgány, jak je tomu např. u rozhodnutí soudů vydaných v občanském soudním řízení (§ 159 občanského soudního řádu). Tento seznam nepředstavuje překážku, která by po zrušení konkurzu bránila v projednání sporu o stejné plnění před orgánem, do jehož pravomoci náleží projednání takové věci. Exekučním titulem však není rozvrhové usnesení (8). Na základě rozvrhového usnesení věřitelé pouze zjistí, v jaké části zůstane jejich pohledávka po konkurzu neuspokojena.

4. Ukázkový případ

Na majetek majitele nebytových prostor, v nichž má lékař umístěnu ordinaci je usnesením krajského soudu prohlášen konkurz. Lékař má za úpadcem pohledávku, neboť při uzavření smlouvy o nájmu předmětných nebytových prostor se s pronajmatelem (nyní úpadcem) dohodl, že si tzv. předplatí nájemné 5 let dopředu.

Dopad prohlášení konkurzu na lékaře a jeho postup:

1. Lékař by měl přihlásit svoji pohledávku do konkurzního řízení, tedy měl by příslušnému konkurznímu soudu písemně, ve dvou vyhotoveních, sdělit, v jaké výši má pohledávku za úpadcem (v našem konkrétním případě, to bude ve výši rovnající se dopředu zaplacenému nájemnému) a z jakého titulu (ze smlouvy o nájmu nebytových prostor). V přihlášce pohledávky by měl věřitel uvést, zda uplatňuje právo na oddělené uspokojení či nikoli. K přihlášce by měl věřitel přiložit kopii nájemní smlouvy.
2. S ohledem na ustanovení § 14 odst. 1 písm. a/ ZKV, je lékař povinen nájemné po prohlášení konkurzu hradit k rukám správce konkurzní podstaty, a to bez ohledu na skutečnost, že nájemné již bylo předem uhrazeno.
3. Lékař by si měl být rovněž vědom skutečnosti, že správce konkurzní podstaty může v souladu s ustanovením § 14 odst. 3 ZKV uzavřenou nájemní smlouvu ukončit výpovědí, a to bez ohledu na to, zda nájemní smlouva byla uzavřena na dobu určitou či neurčitou. Výpovědní lhůta v takovém případě nesmí být delší než 3 měsíce. Lékař by se tedy měl informovat u správce konkurzní podstaty o tom, zda a případně v jakém časovém horizontu, bude chtít správce nájem ukončit.

Závěr

Jak již bylo naznačeno výše, konkurzní řízení je poměrně časové ale právně náročné řízení, neboť v jeho průběhu (před jehož skončením) musí být jednak zpeněžen veškerý majetek úpadce a dále musí být poměrným

způsobem uspokojení i věřitelé, kteří přihlásili své pohledávky do konkurzu. Během samotného konkurzního řízení v řadě případů probíhají i další soudní řízení s ním související. Jedná se především o výše zmiňovaná řízení o incidenčních žalobách, ale také např. řízení exekuční (za situace, že úpadce je věřitelem a jeho dlužník neplní dobrovolně). Věřitelé proto musí počítat i s tím, že mnohá konkurzní řízení trvají i více než tři roky a teprve po té je jejich pohledávka uspokojována. Délka konkurzního řízení se negativně projevuje i v tom, že od prohlášení konkurzu se výše pohledávek věřitelů neúročí.

Literatura

1. k tomu srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. prosince 1998, sp. zn. 31 Cdo 175/98, uveřejněné v časopise Soudní judikatura č. 4, ročník 1999, pod pořadovým číslem 43.
2. k tomu srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. srpna 2001, sp. zn. 29 Cdo 1248/99, uveřejněné v časopise Sběrka soudních rozhodnutí a stanovisek č. 1, ročník 2003, pod pořadovým číslem 9 a v časopise Soudní judikatura č. 9, ročník 2001, pod pořadovým číslem 115.
3. k tomu srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. září 2001, sp. zn. 29 Cdo 62/2001, uveřejněné v časopise Sběrka soudních rozhodnutí a stanovisek č. 10, ročník 2001, pod pořadovým číslem 73 a v časopise Soudní judikatura č. 10, ročník 2001, pod pořadovým číslem 128.
4. k tomu srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. prosince 2001, sp. zn. 29 Cdo 2722/99, uveřejněné v časopise Soudní judikatura č. 2, ročník 2002, pod pořadovým číslem 41.
5. k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. května 2002, sp. zn. 29 Cdo 2086/2000, uveřejněný v časopise Sběrka soudních rozhodnutí a stanovisek č. 3, ročník 2003, pod pořadovým číslem 27 a v časopise Soudní judikatura č. 6, ročník 2002, pod pořadovým číslem 115.
6. k tomu srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. ledna 2000, sp. zn. 31 Cdo 2425/99.
7. k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. ledna 2003, sp. zn. 29 Cdo 1151/2000.
8. k tomu srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. listopadu 2001, sp. zn. 29 Cdo 2780/2000, uveřejněné v časopise Sběrka soudních rozhodnutí a stanovisek č. 6, ročník 2003, pod pořadovým číslem 39 a v časopise Soudní judikatura č. 1, ročník 2002, pod pořadovým číslem 16.